

गोसत्र पु० गोभिः कृतं सत्रम् । गवामयनाख्ये सत्रभेदे
“गावो वा एतत् सत्रगासत्र” ता०वा० ४, १, १, गवामयन
शब्दे विवृतिः ।

गोसहस्र पुंस्त्री गोः सहस्रः । गोहस्र्ये मयये हेम० ।
२जात्यादिना गोहस्र्ये लि० । गोसहस्रादगोऽपि तत्त्वार्थः ।

गोसनि पु० गां सनोति सन-इण् इत० पूर्वपदात् वा
पत्ये पाप्मे सवनानां न पत्वम् । गोदातरि गोपानिशब्दे
उदा० दृश्यम् । “गोसनिं वाचसुदेयम्” अथ १।२०।१० ।

गोसम्प्रदाय लि० गां सम्प्रददाति सम्+प्र+दा-“आतोऽनु-
पसर्गे” पा० अनुपसर्गइत्युक्तेः न कः किन्तु अण् ।
गोसंप्रदातरि ।

गोसम्भवा स्त्री गोरिव सम्भवो लोपादिरूपाकारो यस्याः ।
१धेतद्वर्षायां राजनि० । २गोजाते लि० ।

गोसर्ग पु० गावःसृज्यन्तेऽत्र काले सृज-आधारे षञ् ।
गवां वनगमाय सोचन काले सूर्येण किरणानां त्याग-
काले प्रातःकाले “गोसर्गे चार्द्धरात्रौ च तथा मध्य-
न्दिनेषु च” सुष्ठु० । [ख्याते गोधाख्ये जन्तौ ।

गोसर्प पुंस्त्री गोरिव चतुश्चरणवत्त्वात् सर्पः । (गोसाप)

गोसव पु० गौः स्रवते हिंस्यतेऽत्र स्र-हिंसायाम् आधारे
अप् पूर्वपदात् वा न पत्वम् । गोसत्राख्ये यज्ञभेदे
“स्वर्जिता गोसवेन वा” हेमा० दा० लिङ्गपु० । तत्कर्त्त-
व्यता च कात्या० श्रौ० २२, ११, २ स्रवादौ षत्तं यथा
“ऋषभगोसवौ” १स्र० “ऋषभगोसवस्य ऋतु भवतः”
कर्कः “पूर्वो रात्रः” २स्र० “पूर्वः ऋषभसंज्ञको रात्रः”
कर्कः “दक्षिणा ऋषभसहस्रं द्वादश वा गतम्” ५स्र०
“विकल्पेन ऋषभसंज्ञक ऋषभाणां सहस्रं, द्वादशाधिकं
गतं वा” (दक्षिणा) कर्कः । “उक्त्यो गोसयोऽयुत
दक्षिणः” ६स्र० । गोसवसंज्ञः ऋतुरूपसंस्थो भवति
अयुतदक्षिणश्च कर्कः । “वैश्वप्रथम इत्येके” ७स्र०
मन्यन्ते । “सर्वेषामित्यपरे” ८स्र० । सराजानो विशेषे
यं पुरस्कृवीरन् स एतेन यजेत” ९स्र० “रात्रा सहिता
विशः प्रजाः सर्वे पुरक्षा यं पुरस्कृवीरन् सुख्यत्वे-
नाङ्गोर्कुर्यान् स गोसवेन यजेत” । “आस्य-
शिङ्गलेऽभिषिच्यते” १०स्र० । “प्रतिदुराहवनीयस्य दक्षि-
णतः” ११स्र० । “स्थितः आगामुक्त्वादाने आहवनीयात्
दक्षिणस्यां स्तण्डिले उपविष्टो यजमानः प्रतिदुराह-
धारेण्येन उग्धेनाभिषिच्यते “संस्थपतिरित्येन ब्रूयुः
“गोसवयाजिनं जनाः” कर्कः । “वैश्वस्त्रीम दक्षिणा-

लिङ्गो मरुत्स्त्रोमोगणयस्त्रो भ्रातृणां सखीनां वा
१२स्र० वैश्वस्त्रोमदक्षिणायां यानि लिङ्गानि तान्यत्रापि
भवन्ति” कर्कः । गां स्वर्गं सुनोति अच् पत्वम्
“दातुः स्वर्गदातरि” “तिलोऽसि सोमदैवत्यो गोसवो
देवनिर्मितः” तिलदानमन्त्रः ।

गोशशस् पु० गवि जले शशति शश-वा० अश्च ७त० ।
बोले रायसुकुटः ।

गोसहस्र न० गवां सहस्रं दातव्यतया यत् । स्रज्ञापु-
षादिषोडशस्रदातानाङ्गते पञ्चमे स्रज्ञादानभेदे “अथातः
संप्रवक्ष्यामि स्रज्ञादानाहुकीर्तनम्” । “यत्तत् षोडशधा
प्रोक्तं वासुदेवेन भूतले” इति चापक्रस्य “कल्पपाद
पदानञ्च गोसहस्रं च पञ्चमम्” इत्युक्त्वा तद्दानप्रकारः
हेमा० दा० मत्स्य पु० उक्तो यथा
“मत्स्य उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि स्रज्ञादानमनुसृतम् ।
गोसहस्रप्रदानाख्यं सर्वपापहरं परम् । पुण्यं तिथि-
मथासाध्य युगमन्वन्तरादिकम् । पयोव्रतस्त्रिरात्रं स्यादे-
करात्रमथापि वा । लोकेषावाहनं कुर्यात् स्रज्ञापुरुष-
दानवत् । पुण्याहवाचनं कुर्याद्भोमाः कार्यं सद्यैव च ।
ऋत्विग्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् । द्रुपं लक्ष्मण
संयुक्तं वेदिमध्ये ऽधियासयेत् । गोसहस्राद्विनिष्कृष्य
गवां दशकमेव” । पयोव्रतस्त्रिरात्रमिति दोनदिनात्
पूर्वं त्रिरात्रं पयोव्रतः स्यादित्यर्थः, अत्रादिशब्देन देश-
काल-द्विज्याज-श्रियादिपूजा-गृह्यतिग्वरण-मधुपर्क-
दान-कुण्डवेदितान-चक्रलेखनपताकादीनि मत्स्य-
पुराणोक्तस्रज्ञापुरुषदाने विहितानि गृह्यन्ते । द्रुपं लक्ष्मण
संयुक्तं, द्रुपलक्ष्मणानि, “उन्नतस्त्रान्धककुटुम्ब उज्ज्वलायत
कम्बलम्” इत्यादीनि द्रुपेत्युक्तप्रकरणे मत्स्यपुराणोक्तान्येव
वेदितव्यानि, गोसहस्राद्विनिष्कृष्येति दशोत्तरगोसह-
स्रादिति वेदितव्यम्, अयं दशाधिकगोसहस्रविनियोगदर्श-
नात् । यद्यपि गवां दशकमित्यत्र गोमात्रप्रतीतिः तथापि
उत्तरस्त्र “ऋत्विग्भ्यो धेनुमेकेकां दशकाद्विनिवेदयेदिति”
धेनुसंशब्दनात्, पुराणान्तरे “गोसहस्राद्विनिष्कृष्य सवत्सं
दशकं गवामिति” अयस्याञ्च धेनुदशकमेवाधियासनीयम् ।
इतरत्र पुनर्नैवश्यं धेनुरूपत्वादरः । “गोसहस्रं बहिः
कुर्याद्वस्त्रमाख्यविभूषितम् । सुवर्णशृङ्गाभरणं रौप्यपाद-
समन्वितम् । अतः प्रवेश्य दशकं वस्त्रमाख्यं पूजयेत् ।
सुवर्ण-वशिष्टं कायुक्तं ताम्रदोह्निकाभ्यतम् । सुवर्णति-
लकोपेतं हेमपट्टैरलङ्कृतम् । कौशेयवस्त्रसंघीतं माख्यगन्ध-